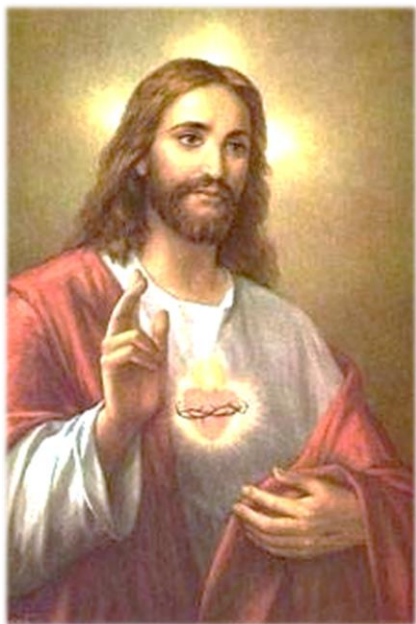

Petí petak

preuzeto iz knjižice „Veliko obećanje“, Šibenik 1984.

Odgovara i uređuje: vlč. Hrvoje Poljak,
župnik župe sv. Filipa i Jakova ap.
NOVI VINODOLSKI

Milosrdno Isusovo Srce i bijedni grešnici

Isus je u svetomu Evanđelju više puta rekao da je došao na zemlju jer ga je ganulo smilovanje prema bijednim grešnicima. „Nisam došao zvati pravednike, nego grešnike“... „Neću smrti grešnika, nego da se obrati i živi.“

Njegovo je božansko Srce utočište u kojemu grešnici nalaze spasenje, a ujedno je ono i vrelo i ocean Milosrđa. Svi njegovi trudi, sva njegova poniženja, sve strahote njegove Muke i Smrti imali su za cilj spasenje grešnika.

On je dobri **P a s t i r**, koji ostavlja u sigurnom skrovištu devedeset i devet ovčica i trči preko stijena i trnja da nađe onu koja se izgubila, pa kad je nađe, stavlja je na ramena i nosi natrag u tor. One ovce u skrovištu mogu biti slika rajskih anđela koje je On ostavio da dođe na zemlju u potragu za grešnim čovječanstvom.

On je **I j u b a z n i O t a c**, koji plače nad jadnom sudbinom bijednog sina razmetnika i nema mira dok ga ne ugleda gdje se vraća očinskoj kući. Tada mu veselo trči u susret, baca mu ruke oko vrata, pritišće ga na svoje srce i pozivlje sve prijatelje da se vesele s njime govoreći: „Ovaj moj sin bio se izgubio a sad se našao; bio je umro, i evo, uskrsnuo je!“

On je onaj **B r a n i t e l j** preljubnice protiv njezinih tužitelja, kojima kaže: „Koji je od vas nevin, neka baci prvi kamen“; a onda se okrenu prema njoj i govori one utješne riječi: „Ženo, nitko te nije osudio? Pa dobro, ne osuđujem te ni ja; hajde u miru i ne griješi više.“

Njegovo Srce samo je smilovanje i kao da nema većega veselja od toga da oprostí bijednim grešnicima i pomiri ih sa svojim vječnim Ocem. On oprašta Zakeju i iskazuje mu veliku počast dolazeći mu u pohode u njegovu kuću; oprašta Magdaleni, javnoj grešnici, koja dolazi za vrijeme neke gozbe i baca mu se pred noge i pere ih potokom suza; oprašta Samaritanki i otkriva joj njezine grijeh; oprašta Petru, koji ga je sramotno zatajio, i upravlja mu pogled pun sažaljenja; oprašta s Križa istim svojim progoniteljima i opravdava ih pred svojim vječnim Ocem, da ne znaju što rade; oprašta dobrom razbojniku i daje mu ovo utješno obećanje: „Danas ćeš biti sa mnom u Raju.“

Jednog dana Isus pokaza Sestri Beninji pakao i reče joj: „Vidiš, Ninja, onu vatru? Nad ovim ponorom ja sam prevukao kao mrežu svoga Milosrđa, da duše ne upadnu unutra. Ali oni, koji hoće da se izgube, idu tamo i sami svojim rukama razmiču one žice i padaju unutra, a kad su jednom upali, ne može ih više ni moja dobrota spasiti. Ove duše progoni moje Milosrđe više nego policija nekog zločinca, ali one uteknu i mom Milosrđu.

Vrata moga Milosrđa nisu zatvorena ključem, tek su pritivorena. Samo ih dirni, i već se otvaraju; i djetešce ih može otvoriti, i starac koji više nema snage. A vrata moje Pravde zatvorena su ključem, i otvaram ih samo onomu koji me prisili da ih otvorim; ali sam po sebi ja ih nikada ne bih otvorio.“ *(Iz njezina života)*

Oh, koliko mu leže na srcu bijedni grešnici! Koliko li želi da ih privine na svoje Srce i dade im poljubac oprostjenja! Zar On nije prolio za njih svu svoju Krv? Zbog toga nijedna mu molitva ne može biti ugodnija od one koju mu upravljamo za obraćenje bijednih grešnika.

U životu časne sestre M. Jozice, koji smo već naveli, čita se ova lijepa zgoda, koja nam očituje želje njegova Srca. Nekog dana dok je čitala u Bibliji kako je Noa poslao iz korablje golubicu, iznenada je prože jedan pogled... To bijaše On! ... Isus...

— Ti ćeš uvijek biti moja golubica, jel' da?...

— Ah! da... Ali ćeš mi dati krila, da poletim k Tebi.

— Nastoj najprije izvršiti svoje poslanje.

Gledaj: golubica se vraća u korablj u maslinovom grančicom u kljunu.

To je znak mira. Hoću da budeš posrednica između Boga i ljudi...

Moli, prosi, ispaštaj; ja sam hlepim da oprostim; ti hlepi da prosiš i da postigneš moje oprostjenje.

Molitva

O premilosrdni Isuse,
koji si sav dobrota i nježnost prema bijednim grešnicima,
ja Ti danas prikazujem za njih svoju poniznu molitvu,
jer znam da činim stvar toliko ugodnu tvomu Božanskom Srcu
koje je htjelo da bude probodeno vojnikovim kopljem,
da im pokloni i posljednju kap Krvi.
O Isuse, prodrmaj njihovo mrtvilo;
daj im da shvate strašnu sudbinu koja ih čeka, ako se ne osvijeste;
i po zaslugama tvojih presvetih Rana,
radi svih strahota svoga groznog Umiranja, radi svoje ponizujuće Smrti,
nemoj dopustiti da se izgube te duše koje su te stajale toliko muka.
O Isuse, milost i milosrđe za sve,
a osobito za okorjele grešnike koji se nalaze na smrtnom času!

Moć djetinje molitve

Već više puta spomenuti apostol Presvetoga Srca Isusova, otac Matej, htio se uvjeriti da li zaista neka djevojčica, koju je on duhovno vodio, ima izvanrednih objava poslije sv. Pričesti – kako je ona tvrdila da ima. I reče joj on jednog dana:

— Sutra kod sv. Pričesti zamoli Isusa za jedan dar.

— Kakav dar, oče?

— Reci: Moj dragi Isuse, ispovjednik mi je rekao da od tebe zamolim jednu dušu kao dokaz da mi ti ovo govoriš.

— Koju dušu?

— Nije važno, djevojčice, da to znaš; zamoli samo za dušu koju je vrlo teško obratiti.

I gle – nastavlja otac Matej – kod slijedeće ispovijedi djevojčica mi kaže:

— Moj oče, sve je gotovo!

Kako sam se pravio da ne razumijem, ona će opet:

— Ali, zar se ne sjećate da ste mi rekli da zatražim od Isusa neki dokaz?

Oče, Isus mi je rekao: – *Sestrice moja, dobro je.* I onda je dodao: – *Traži od mene duša, dat ću ti ih. Reci i ocu da ih uvijek traži od mene i dobit će ih. Ali ti*

moraš uvijek ostati malena, uvijek poslušna, uvijek puna ljubavi; čini žrtvice kako bi ih dobila.

Ali znaj, nećeš ništa postići ako najprije ne zamoliš svog ispovjednika za dopuštenje. Ako on dopusti, dobro je; ako ne dopusti, ja volim posluš, ti to znaš.

— Oče, ona duša dolazi. Dajte mi brzo odrješenje, jer je Isus rekao da će ona doći na dan moje ispovijedi.

Tada sam pokušao da je rastresem govoreći joj o nečemu drugome, ali ona iskoristi jedan časak šutnje i reče:

— Oče, molim vas, dajte mi odrješenje: ja osjećam da je ona duša ovdje!...

Dok je djevojčica išla k oltaru da izvrši pokoru, iziđem iz ispovjedaonice i vidim kako se baš ispred mene otvaraju vrata. Neka visoka ličnost, čovjek kojega još nitko nije vidio da kleči, dolazi prema meni.

— Oče, reče; ne znam, što je ovo, mene je nadvladala milost: osjećam se sasvim drugi... dolazim da se ispovjedim...

Ah, kako je bila ganutljiva ova ispovijed, praćena tolikim suzama: „Ne znam kako, ne znam zašto...“, ponavljao je.

Mogao sam mu pokazati onu pobožnu djevojčicu koja je ponizno vršila svoju pokoru i reći mu: – Vi ste njezin dobitak; to dugujete njezinim molitvama.

Eto, kako su jednostavne duše svemoguće nad Srcem Isusovim: ne može im ništa odbiti, jer su one uvjerenе u Njegovu dobrotu.

ZAHVALNA MOLITVA SVETE FAUSTINE

Moj Isuse, svaku dušu koju si mi Ti povjerio, želim poduprijeti molitvom i žrtvom, da bi Tvoja milost u njoj mogla više djelovati. O veliki Prijatelju duša, Isuse moj, zahvaljujem Ti za to Tvoje veliko povjerenje, što si mi dao duše na čuvanje. O vi, dani rada i sivila, vi uopće niste za mene dosadni, jer mi svaki trenutak donosi nove milosti i nove mogućnosti činiti dobro.

usp. Dnevnik br. 245.

POBOŽNI UZDAH:

O Srce Isusovo, žrtvo za grijehе, smiluj nam se!